

LUULET

KAAREL KÜNNAP
arhitekt ja luuletaja

igava laupäeva ägedus
astudes korraks aeda

mida sa öelda tahad?

– mitte midagi

mida sa silmas pead?

– seda ühest servast
lahti rebenenud
murenevat kummilatakat
pesunööri otsa juures
tuule käes
ebamääraselt lopendamas,

– õõtsuvaid kreegioksi,

– päikest virvendamas
männiokaste ja mädade marjadega
prügitatud samblasel murul,

– vahelduva pilvitusega taeva
eikellegimaad
laiumas aastaaegade vahel,

– naaberaedades vedelevate
värviliste esemete
tardunud juhuslikkust,

– hõõglambivalgusest soojatooniliste
külaliste ja lillede murdumist
vertikaalsesse lainetusse
suurte, ilusate, lohakalt valtsitud
nõukaagsete aknaklaasipaaniide taga

Jevgeni Zolotko
Üks päev riigiarhiivi töötaja elust (EKKM, 2011)
Installatsioon purustatud trükitekstide massist
5 × 9 × 3.5 m

KEHVAVERELINE VABADUS

sulle võiks kuuluda kõik,
aga sul on hoopis see
kehvavereline vabadus
kahvatu ja külma
luminofoorlampide valgus,
paplite vertikaalne stoitsism,
kastani- ja jalakasiluettide
ükskõikne, aga sugestiivne
isikustatud presents

puulehtede kahin

läbi tuhmunud lõhnataju
nõrgalt sinuni kanduvad
tugevad lõhnad:
kastan,
õitsev naat

sarvkestadele
ebamaist selgust uhkav
jahe õine tuul
paitamas su
väsinud silmalaugude servi,

toidupoe ja voodi,
palgatöö ja televiisori,
abielu ja enesekuvandi,
õlle, kohvi ja
käigu pealt suitsetatud
argiste sigarettide
vahel
oli üks imelik pragu
kutsuv kangialune
ja nüüd oled sa s i n

ja see pole mingi
ulmeline eskapismifantaasia –
see koht on päriselt olemas
praegu oled sa siin
ja pärast tead,
et oled siin olnud

sul on alati olnud võimalus
midaiganes korda saata,
aga nüüd võid sa kõndida
läbi õiste tagahoovide ja parklate
majadest ja tänavatest purustatud killustiku
või kunstmuruga sillutatud pindade,
mille all leavad kadunud õunaaedade vaimud

sul on see kehvavereline vabadus